

Чрезъ това получихъ Сърби-тъ голѣмо повѣреніе въ себе си, а най-паче като имахъ надеждъ на Русіѣ, и затова исканіе-то имъ небѣше твърдѣ малко.

Въ мѣсяцъ Априлій 1805. год. държахъ Сърби-тъ скупчинъ въ Остружницѣ; на таѣхъ скупчинѣ дойдохъ Турцы отъ Бѣлградъ, а такожде и господари-тъ (беіове-тъ) отъ Влахіѣ и Молдавіѣ като посланицы Султанови; обаче онова, кое-то Сърби-тъ искахъ, да имъ се даде, посланицы-тъ неможихъ да дадѣтъ, а тѣѣ сѣщо и Сърби-тъ непустилахъ отъ свое-то желаніе. — На Сърби-тъ исканіе-то бѣше, да продължатъ войнѣ-тъ си противъ Гушанцъ-Али и противу привѣрженицы-тъ на даи-тъ въ южны-тъ крѣпосты, че за да бы могле въ бѣдуще да бѣдѣтъ всички-тъ крѣпосты съ сѣрбско войнство утвѣрдены. Понеже произхождахъ всички-тъ злоупотрѣбленія отъ крѣпосты-тъ, затова небѣше исканіе то на Сърби-тъ тѣѣ малко, а напротивъ пакъ на даи-тъ довольно голѣмо ся струваше. И за да ся помогне това тѣхно желаніе по-много, дадохъ тиѣ на турски-тъ посланицы и едно писмо, въ кое-то сѣ имъ быле написаны всички-тъ разноски, кои-то сѣ направили въ предны-тъ боеве сѣ за работы-тъ на Султанъ-тъ, и тыѣ разноски износяли сѣ до два миліона гроша. Съ това успѣхъ до толкова че имъ ся прекъснахъ всички-тъ по-прѣдшны даждія.

За да бы пакъ на това исканіе по-голѣмо упечатленіе дали, рѣшихъ скупчинари-тъ въ Остружницѣ, да негубѣтъ нито единъ часъ, нѣ